

Mèxic D.F. 19 de març del 1962 Universitat Autònoma de Barcelona  
Biblioteca d'Humanitats

Estimats pares i Joan: contesto la carta del pare, enviada des de Madrid. Em satisfà molt l'oferiment del senyor Arnau i em sembla molt digne de tenir en compte.

No sé si el número del meu expedient haurà arribat a temps perquè el pare el conegui de Madrid estant i pugui fer alguna cosa; em sembla (ja ho deia en una carta anterior) molt convenient una nova entrevista amb Néstor Luján, per moltes raons: pel que pugui fer ara respecte les sol·licituds i pel tracte que poguem establir ell i jo quan retorni, si Déu vol. Repeteixo el número de l'expedient: 191 del 7 de març del 1962, cursat al "Ministerio de Relaciones Exteriores, Sección de Asuntos Consulares", Madrid.

I ara, una notícia que m'ha produït estupor i alegria al mateix temps, pel que significa: en Juhé retorna a Barcelona, probablement aquest estiu! Resulta que després de reintegrar-se a Mèxic malparant de Catalunya i de "la vida impossible" en el nostre país, s'han trobat, la seva esposa i els seus fills que ja no se senten bé a Mèxic i que, després de tot, "casa nostra és millor"; sobretot els nens (el gran té, més o menys, l'edat del nostre Raimon) només parlen de Catalunya i s'enyoren i la dona, emmurriada, diu que quasi no ha sortit del pis des de que tornen a ésser aquí. "Doncs que us ha passat, Juhé?", vaig preguntar-li. I em respongué: "Veuràs: és que allí vaig estar malalt, se m'acabaven els diners i amb la por de quedar-me sense recursos i amb mala salut, vaig decidir el retorn a Mèxic. Però no es pot comparar; guanyant-se la vida, sempre és millor Catalunya que "això" "I tu -afegí- tindràs tota la feina que vulguis. No t'hi pensis gens!" Ja conec, ~~xxxxxx~~ almenys, tres casos iguals, de compatriotes que, a la primera visita, sen-



per a enganxar i la resta, el que és normal. I el paper i la premsa em fan plegar! Una abraçada ben forta per a tots tres del vostre

ten desengany pel país, retornen aquí, però immediatament s'adonen que Catalunya és molt millor i només sospiren pel retorn definitiu. M'imagino, doncs, que deu haver-hi un primer xoc desagradable, però que una vegada vençut, deixa ben clares les diferències a favor de Catalunya.

El senyor González Porto em confirmà com té d'avançats els seus propòsits. Ha constituït la "UTEHA ESPAÑOLA, S.A.", amb un fort capital, i tindrà la seu a Barcelona, en el gran edifici que construirà molt aviat al xamfrà Passeig de Sant Joan i Diagonal. Tota la seva preocupació actual és treure tots els diners que pugui de Mèxic; per altra banda, el senyor Ruiz Ponseti i la seva esposa, han tornat engrescats de la revolució cubana i se'n volen anar a residir definitivament a l'illa. Amb aquest motiu, s'han suscitat unes topades èpiques entre ell i el senyor González el qual, naturalment, és anticomunista. I topades entre el matrimoni Ruiz Ponseti i els seus fills, tots casats i establerts a Mèxic, que troben (com tots nosaltres) que es tracta d'una aventura absurda, una mena de guillardura inexplicable. Per tot plegat, la UTEHA de Mèxic va una mica a la deriva, cosa que encara no m'afecta a mi, que compto amb la simpatia i l'amistat dels tres "caps": el senyor González Porto, el senyor Ruiz Ponseti i el senyor Julio Sanz Sáinz. Però no sé com acabarà, ni ho sap ningú, aquest problema ~~polític~~ polític-administratiu.

El material que uso amb més freqüència és: pel·lícula KODALITH Ortho, Type 3, 5"x7"; paper KODALITH; revelador KODALITH; revelador "M.Q."; paper KODABRO-MIDE, F-3 i F-5, 11"x14" i 8"x10". Pel·lícules de rodet dels tamanyes 135, 127 i 120. No sé si la classificació per tamanyes és igual, però es tracta, respectivament, de 35 mm, 4.5x7 cm i 6x6 cm. I material de dibuix: cartolina ILLUSTRATION americana i els papels normals de dibuix, pantalles "Craftint" (americanes)-trames amb una base